

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte costituzionale (Italia) la 26 ianuarie 2017 – M.A.S. și M.B.

(Cauza C-42/17)

(2017/C 195/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte costituzionale

Părțile din procedura principală

Inculpați în procedurile principale: M.A.S. și M.B

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 325 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că impune instanței penale să nu aplice o reglementare națională privind prescripția care împiedică într-un număr considerabil de cazuri sancționarea unor fraude grave împotriva intereselor financiare ale Uniunii sau care prevede termene de prescripție mai scurte pentru fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii decât cele prevăzute pentru fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale statului, inclusiv atunci când o astfel de neaplicare este lipsită de un temei legal suficient de precis?
- 2) Articolul 325 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că impune instanței penale să nu aplice o reglementare națională privind prescripția care împiedică într-un număr considerabil de cazuri sancționarea unor fraude grave împotriva intereselor financiare ale Uniunii sau care prevede termene de prescripție mai scurte pentru fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii decât cele prevăzute pentru fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale statului, inclusiv atunci când în ordinea juridică a statului membru prescripția face parte din dreptul penal material și este supusă principiului legalității?
- 3) Hotărârea Marii Camere a Curții de Justiție a Uniunii Europene din 8 septembrie 2015, Taricco, C-105/14, trebuie interpretată în sensul că impune instanței penale să nu aplice o reglementare națională privind prescripția care împiedică într-un număr considerabil de cazuri sancționarea unor fraude grave împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene sau care prevede termene de prescripție mai scurte pentru fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene decât cele prevăzute pentru fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale statului, inclusiv atunci când o astfel de neaplicare este incompatibilă cu principiile supreme ale ordinii constituționale a statului membru sau cu drepturile inalienabile ale persoanei recunoscute de constituția statului membru?

Recurs introdus la 23 februarie 2017 de Verus Eood împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 7 iulie 2016 în cauza T-82/14, Copernicus-Trademarks/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-101/17 P)

(2017/C 195/15)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Verus Eood (reprezentant: C. Pfitzer, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluzii

Recurenta solicită Curții:

— anularea în tot a hotărârii pronunțate în cauza T-82/14;

cu titlu subsidiar: anularea hotărârii pronunțate în cauza T-82/14 și trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța anterioară ca urmare a distorsionării faptelor pe care aceasta se întemeiază;

— obligarea intimă la plata cheltuielilor de judecată aferente tuturor stadiilor procedurale.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă următoarele motive în susținerea recursului:

- 1) Încălcarea Regulamentului nr. 207/2009 din 26 februarie 2009 ⁽¹⁾, în special a articolului 52 din Regulamentul privind marca Uniunii (Regulamentul privind marca comunitară)
- 2) Încălcarea Regulamentului nr. 207/2009 din 26 februarie 2009 în special a articolului 75 din Regulamentul privind marca Uniunii (Regulamentul privind marca comunitară)
- 3) Încălcarea Regulamentului nr. 207/2009 din 26 februarie 2009 în special a articolului 76 din Regulamentul privind marca Uniunii (Regulamentul privind marca comunitară)
- 4) Încălcarea jurisprudenței Curții privind „marca depusă cu rea credință”
- 5) Încălcarea „catalogului drepturilor fundamentale” al Curții de Justiție a Uniunii Europene
- 6) Încălcarea dreptului internațional, în special a Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale
- 7) Încălcarea dreptului internațional, în special Acordul TRIPS (Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală)
- 8) Încălcarea articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
- 9) Încălcarea articolului 17 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
- 10) Încălcarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
- 11) Încălcarea articolului 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948
- 12) Încălcarea Convenției europene a drepturilor omului (CEDO) și a protocoalelor adiționale aferente acesteia, în special a articolului 1 din protocolul nr. 1
- 13) Încălcarea articolului 6 din CEDO – Dreptul la un proces echitabil, în special în lumina constatărilor de fapt falsificate, neconforme cu realitatea, a unor supoziții, acuzații false, denigrări, calomnii și defăimări

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spania) la
21 martie 2017 – José Luis Cabana Carballo/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) și
Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)**

(Cauza C-141/17)

(2017/C 195/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Părțile din procedura principală

Apelant: José Luis Cabana Carballo

Intimați: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) și Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)